

[Tholstrup.]

ret. Landet er rigt, det rigeste land i Europa, og så står vi her, fordi nogle folk har drevet det så dårligt i denne periode. Skulle vi så give det hele op? Vi kan standse udpumpningen, lade være at udpumpe flere penge af statskassen, end der går ind i form af skatter.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning. Jeg henstiller, at man snart afslutter de korte bemærkninger.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Tholstrup ved formentlig, at der ikke pumpes flere penge ud af statskassen, end der kommer ind ved hjælp af skatter. Det er det første. For det andet talte det ærede medlem om alt det, der er hamstret, alt det, der kommer ind i landet. Det ærede medlems parti ønsker jo ikke at hindre, at det kommer ind i landet, ja, det ærede medlems parti ønsker endog, at der skal gives fri indførsel også af andre varer end dem, der kan indføres frit i øjeblikket, partiet ønsker helt fri indførsel. Jeg vil spørge det ærede medlem hr. Tholstrup: Hvad vil han så betale den med? Lad os få et kort og klart svar og ikke alle de gevejsninger, det ærede medlem kommer med. Lad os få et svar på, hvad det ærede medlem vil betale med, når der gives fri indførsel og der ikke er noget at betale med. (*Oluf Pedersen: Smør!*)

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at der ikke går flere penge ud af statskassen, end der går ind i form af skatter. Det er ikke rigtigt, for Marshallpengene går jo ikke ind allesammen. Der er en del af dem, der bliver pumpet ud bl. a. til de formål, som det ærede medlem går ind for: bygning af æblebeholdere og andre ting. Det er en udpumpning af statsmidler, der ikke er betalt skatter for. Det er at forøge købekraften, uden at der ligger produktion bagved.

Det ærede medlem spørger, hvordan vi skal få midler til at betale vareimporten med. Ved at give handelen fri, således at vi sælger varerne, hvor vi kan få den højeste pris, og køber varer, hvor vi kan få dem billigst. Al handel er varebytte. Ingen mennesker i Danmark er i stand til at købe noget som helst uden at betale derfor, og hvis de ikke har arbejdsfrie indkomster,

kan de heller ikke købe mere, end de præsterer arbejdsydelse for. Altså bliver der også ydet varer til gengæld for de varer, vi importerer. Det er ligetil, og det er derfor, det er så svært at forstå for det ærede medlem.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem hr. Tholstrup vil mene, at tildelingen af Marshallmillionerne har været ødelæggende for de danske valutaforhold. Det kan formentlig ikke være meningen. Tildelingen af Marshallmillionerne er jo ensbetydende med, at Danmark får de pågældende varer forærende, og er derigennem medvirkende til den rigdom, det ærede medlem taler om. Men det har intet med det spørgsmål at gøre, som foreligger her, nemlig at der i den sidste tid er foregået og i den kommende tid vil foregå indførsel udover, hvad Danmark har valuta til at betale med. Altså: Hvad ville det ærede medlem betale med, hvis Danmark om 2—3 måneder stod og måtte standse sine betalinger? Lad os få det at vide!

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg skal ikke forlænge diskussionen synderligt. Jeg har bare lyst til at bede det ærede medlem hr. Tholstrup om at se på misforholdet mellem eksportpristallet og importpristallet. Jeg går ud fra, at det ikke vil forrykke noget i alt det, vi skal høre fra det ærede medlem. Men jeg beder som sagt det ærede medlem kigge på de to tal.

Jeg har iøvrigt blot bedt om ordet for denne korte bemærkning for at sige, at diskussionen er endt nøjagtigt, som jeg havde regnet med: ingen klar besked fra et parti, som virkelig har 12 medlemmer i det høje ting! Det er tragisk for dansk politik, at det virkelig har været muligt at sætte 12 mennesker ind i denne sal på ingenting, på den reneste, jævreste propaganda og ikke nogen art af realiteter — det er sørgeligt.

Endelig skylder jeg at gøre en enkelt bemærkning. Da det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard spurgte, hvad vi skulle betale med, blev der nede fra salen råbt: *smør*. Det var det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, der svarede. Han er imidlertid ikke den, der er egnet til at drage smørret frem som betalingsmiddel, efter det nummer, han lavede fornylig — men det har han måske glemt i mellemtiden.